

„NAŠ GLAS“ izide vsakega prvega, desetega in dvajsetega v mesecu. Naročnina za celo leto Din 40.—, za pol leta Din 20.—, za četrt leta Din 10.—. — Za inozemstvo je dodati poštino. — Oglasi po ceniku. —

NAŠ GLAS

Uredništvo: Ljubljana, Bohoričeva ulica 12. — Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Upravništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 6. Račun poštne hranilnice v Ljubljani št. 11.467.

Osrednje glasilo državnih nameščencev za Slovenijo.

G.

Samoupravne doklade in državni nameščenci.

I.

Organizacije državnih nameščencev vseh vrst se že iz leta 1923. nimajo za vprašanje davčne obveznosti državnih uradnikov in ostalih uslužbencev. Trdijo, da je to vprašanje rešeno s členom 127. zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih z dne 31. julija 1923. l. Toda tolmačenje tega člena že kar iz početka ni bilo složno. Često so ga tolmačili v smislu, ki državnim nameščencem ni bil ugoden.

Ker je našim čitateljem stvar kolikor toliko znana iz poprejšnjih naših člankov, bo pač zadoščalo, ako na tem mestu zgolj opomnimo, da se je zveza državnih nameščencev za Slovenijo v Ljubljani pri upravnih oblastvih Slovenije zaman potegovala, da bi obveljala razlaga, da so državni uradniki in uslužbenci po čl. 127. urad. zak. oproščeni vseh, kakršnihkoli samoupravnih doklad in zlasti tudi takozvanih občinskih doklad na najemnino (v Ljubljani gostaščine 8%, vodarine 10% in kanalske pristojbine 2%, skupaj 20% od čiste najemnine), češ, navedeni člen urad. zakona se glasi tako, da plačujejo državni uslužbenci zgolj davek na plačo in pokojnino, plačevanja davka na ostale prejemke kakor tudi plačevanja vseh državnih in samoupravnih doklad pa so oproščeni.

Upravna oblastva v Sloveniji so postavila proti tej tolmačbi razlago, ki jo bomo v nadaljnjem kratko imenovali **fiskalno razlago** in ki se tako glasi, da pobiranje občinskih doklad na najemnino ne nasprotuje določili člena 127. urad. zak., ker objekt teh doklad niso službeni prejemki uradnikov, nego stanovanjska potrošnja, saj zakon ne izključuje obdačbe s samostojnimi komunalnimi davščinami, kadar gre za druge virov, nego za službene prejemke, ki so — le slednjih se tiče privilegij — prosti obremenitve s samoupravnimi dokladi.

Spor je torej bil v tem, ali se razteza svoboščina državnih uradnikov in uslužbencev, da ne plačujejo samoupravnih doklad, zgolj na službene prejemke ali pa tudi na druge davčne virov.

Državni nameščenci so bili v svojem naziranju, da je njihova svoboščina absolutna, ne zgolj relativna, zlasti s tem podkrepljeni, ker je ministrstvo pravde kot oblastvo, ki je poklicano, tolmačiti uradniški zakon, z dopisom z dne 20. januarja 1926, št. 5921, generalni direkciji neposrednih davkov svoje stališče glede tega vprašanja tako obrazložilo, da se je mnenje skoraj popolnoma krilo z mnenjem zveze državnih nameščencev za Slovenijo in njenih organizacij. Minister pravde je grajal prakso, da se v nekaterih finančnih oblastvih kraljevine od državnih nameščencev pobirajo neke občinske davščine, ki stvarno ne pomenijo nič drugega kot samoupravne davke. Na Hrvaškem in v Slavoniji n. pr., pa morda še v kaki drugi pokrajini, da se pobira gostaščina kot odstotna doklada, torej kot občinska davščina, ki tvori po svoji prirodi samoupravno doklado (prirez), četudi se ne računa neposredno od državnega najemninega davka, temveč od kosmate najemnine. Državni nameščenci da so po odredbi čl. 127. urad. zak. oproščeni plačevanja vseh državnih in samoupravnih doklad. S pobiranjem navedenih doklad da se izigrava zakon na škodo državnih nameščencev. Pobirati bi se smele samo take občinske davščine, ki predstavljajo takse za konkretne posle občinskih

organov, toda že takozvana gasilska doklada (na Hrvaškem) ni taksa, nego davščina, ki se pobira za vzdrževanje gotove občinske ali prostovoljne gasilske institucije per centualno od najemnine brez ozira na to, ali ognjegasci konkretno kak posel opravijo ali ne.

Dasi si je generalna direkcija neposrednih davkov to mnenje ministrstva pravde usvojila in dala delegaciji ministrstva financ v Zagrebu v skladu s tem točna navodila, po katerih so občinska poglavarstva in druga pristojna oblastva takoj (to je od aprila meseca 1926. l.) ustavila pobiranje samoupravnih doklad za državne uradnike in ostale državne uslužbence, vendar se niti zvezi državnih nameščencev niti nobeni v zvezi včlanjenih organizacij ni posrečilo izvajati iste svoboščine tudi za slovenske državne nameščence, ker so upravna oblastva tem korporacijam odrekala takozvano aktivno legitimacijo, t. j. pravico pritožbe, ki da pristoji le dotičnemu uradniku osebno. Kadar se je kateri od teh uradov vseeno obrnil ob materialnopravno jedro vprašanja, je namignil, da on stoji na fiskalnem stališču.

Spričo tega vprašanja se je bilo uspeha, kakor so ga zabeležili na Hrvaškem, nadejati le od pritožbe fizične osebe. Zveza državnih nameščencev za Slovenijo je poskrbela tudi za to, toda, kakor bomo v nadaljnjem videli, dosedaj z nepovoljnim uspehom.

II.

Član neke organizacije, ki je včlanjena v zvezi državnih nameščencev za Slovenijo, je dne 16. februarja 1928. l. vložil na mestnem magistratu v Ljubljani predlog, naj mu magistrat prizna, da je kot državni nameščenec po § 127. urad. zak. oproščen plačevanja mestnih doklad, ki se računajo od najemnine za njegovo štirisobno stanovanje v Ljubljani, t. j. da je oproščen 80 odstotne gostaščine, 10 odstotne vodarine in 20 odstotne kanalske pristojbine. Mestni magistrat ljubljanski z odlokom z dne 8. marca 1928, št. 6520/28/Z temu predlogu ni ugodil, prvič zato ne, ker mestna občina ne pobira doklad od državnih nameščencev, ampak predpisuje doklade edinole hišnim posestnikom na podlagi najemnine, ki jo plačujejo posamezni najemniki, torej radi pomanjkanja aktivne legitimacije za stavljenje gori rečenega predloga; drugič pa zato, ker doklade niso v nikaki zvezi s prejemki državnih nameščencev, češ, za predpis doklad je merodajna le velikost, lega, udobnost itd. stanovanj, ne pa morda službeni prejemki državnih nameščencev, torej radi odreke uradniškega privilegija po § 127. urad. zak.

Proti tej rešitvi je vložil predlagatelj dne 16. marca 1928. l. pritožbo na občinski svet ljubljanski. Pobijal je oba gori označena razloga. Dasi bi bilo gotovo zanimivo, ako bi obširneje govorili o aktivni legitimaciji, smo sklenili, da to izvajanje opustimo, ker namreč ta razlog kasneje ni več prihajal v poštev. V drugem, meritornem delu pritožbe se je predlagatelj skliceval na dejstvo, da državni nameščenci v Srbiji in na Hrvaškem ne plačujejo nobenih avtonomnih doklad (prirezov) od najemnine, v Srbiji od nekdanje ne, na Hrvaškem pa pač od l. 1926. — od tedaj ne več, ko je bilo finančno nalaganje v Zagrebu z okrožnico št. 9830/II. — b. o. — 1926. vsem poraznim uradom, občinskim poglavarstvom in ostalim pristojnim

oblastvom striktno naročilo, »da gradski porezni uredi in općinska poglavarstva imadu pobiranje samoupravnih prireza smjesta za državne činovnike i ostale državne službenike građanskog reda obustaviti.« Pravno mnenje mestnega magistrata ljubljanskega da ni pravilno, niti ne pristoji mestnemu magistratu pravo, da tolmači določila uradniškega zakona na drug način, nego ga tolmači za avtoritarno interpretacijo edini pristojni minister pravde. Obveljati da mora vsekakor razlaga pravosodnega ministra, da državni nameščenci ne plačujejo nikakih občinskih doklad od najemnine. Slovensci pač edini v vsej državi sami sebi ne priznavamo svoboščine, ki jo uživajo Srbi in Hrvatje. — Mestni magi-

trat ljubljanski je z odlokom z dne 29. oktobra 1928. l., št. 17.476/ref. X., obvestil pritožitelja, da je občinski svet ljubljanski njegovo pritožbo v svoji seji dne 8. maja 1928. l. odklonil iz razlogov, ki jih je bila priobčila prva instanca.

Ker je bila s tem instančna pot izčrpana, je vložil naš zaupnik dne 20. novembra 1928. l. tožbo na upravno sodišče v Celju, kjer je izčrpno objasn timer ogromno obdavčbo slovenskega uradništva zoper jasno določilo zakona, se odpovedal javnemu naroku v tej stvari ter predlagal, naj se sklep občinskega sveta ljubljanskega razveljavi z nalogom, naj toženo oblastvo izda nov upravni akt.

(Konec prihodnjič.)

Odtegljaji za stavbene in kreditne zadrage.

(Referat g. Beguš pri konferenci dne 19. decembra 1928.)

(Konec.)

Upravni in nazorni odbor Saveza nab. zadrug je izvršil sklepe skupščin soglasno in v najboljšem prepričanju, da stori samo to, kar je v korist vseh drž. uslužbencev in kar so sami zahtevali. Člani teh dveh odborov pa so iz vseh krajev države, tudi iz Slovenije in iz vseh strok drž. uslužbencev, tudi tistih, ki so proti tem odtegljajem najbolj protestirali. Največ članov teh dveh odborov pa je tudi v odboru gl. Saveza strokovnih organizacij, ki smo jih mi sami izvolili po svojih delegatih. Zato je vsaj gl. Savez strokovnih organizacij bil o izpremembi zakona o nabavljalnih zadrugah vsaj ravno toliko podučen in informiran kot Savez N. Z. Če pa ste se oba ta Saveza strinjala v tem, da izposlujeta izpremembo zakona o nabavljalnih zadrugah, potem moramo že priznati, da se je to zgodilo tudi po naši volji, saj sta oba Saveza naša vrhovna predstavnika, ki smo jih sami postavili. Zato protestiramo pač samo proti samim sebi, če protestiramo proti tem odtegljajem. Če pomislimo še, da plačujemo tudi še danes prispevke za slovite poplavljenice, da pa se proti tem prispevkom ni nikdar toliko protestiralo, kot se je to zgodilo proti odtegljajem za nas same, potem si moramo priznati, da so bili vsi naši protesti vendarle za nas neprimerni.

Znano je vsem, da je bila že v prvotni uredbi o nabavljalnih zadrugah določba, da se ima za kapital Saveza nabavljalnih zadrug odtegovati vsem državnim uslužbencem 5 let po 10% od draginskih doklad. Ti odtegljaji so se že prvo leto po uveljavljenju navedene uredbe ukinili. Pozneje in posebno današnje razmere pa dokazujejo, da bi bilo bolje, če bi se tisti odtegljaji takrat ne ukinili, ker bi jih že davno preboleli tudi oni, ki so videli v njih samo nasilje in krivico. Iz teh odtegljajev stvorjeni kapital bi nam vsem dobro došel tako prej, kakor sedaj in nam ne bi bilo treba poslušati vedno očitke, da nam je vse dala država in da sami za svoje potrebe in za svoje težnje nimamo smisla. Ako bi se ti odtegljaji takrat ne ukinili, bi morda ne prišlo do odtegljajev za tuje potrebe in nezgode, n. pr. — za poplavljenice. Kar nismo hoteli dati takrat samim sebi, smo morali dati pozneje drugim, ne da bi imeli mi za to od tega kdaj najmanjšo korist. Dobro je, če se na to danes spomnimo.

Kaj določajo izpremembe zakona o nabavljalnih zadrugah, kakšen je njih namen in čigava je korist od njih? Po teh izpremembah bo imel Savez N. Z. odlej tri vrste zadrug, in sicer: Nabavljalne, kreditne in stanovanjske. Vse te tri vrste zadrug bodo lahko

članice Saveza in Savez jih bo moral finansirati tako iz svojih sedanjih sredstev in iz kapitala od odtegljajev. Od svojega sedanjega kapitala bo moral dati Savez N. Z. 30 milijonov dinarjev stanovanjskim in 30 milijonov kreditnim zadrugam. Ker pa za uspešno delo teh zadrug za celo državo ti milijoni še ne bodo zadostovali, zato so se uvedli še odtegljaji po 10 oziroma po 5 Din.

Vsled izpremenjene uredbe o nabavljalnih zadrugah bo moral torej dati Savez N. Z. od svojega sedanjega kapitala 60 milijonov stanovanjskim in kreditnim zadrugam, to pa iz kapitala, ki je bil prvotno določen samo za nabavljalne zadrage. Kdo bi bil torej pravzaprav upravičen, da protestira proti izpremembi navedenega zakona? Mislim, da edino tisti, ki izgubi horendno vsoto 60 milijonov — to so naše nabavljalne zadrage. Te zadrage pa tega niso storile, ker imajo zadrugarji dovolj smisla in čuta za skupnost in ker vedó, da je tudi na drugih poljih, posebno glede stanovanj in kredita velika sila in pomoč nujno potrebna.

Splošno je znano, kako prevažno je za veliko večino drž. uslužbencev vprašanje osebnega kredita. Draginja, slabe plače, posebni slučaji v rodbini, porod, ženitev, bolezen, šolanje otrok, smrt itd., vse to izžrepa drž. uslužbenca pri današnji mizerni plači tako, da je prisiljen poseči po posojilu, pa naj je to še tako drago. Če bodo takim siromakom preskrbele naše kreditne zadrage posojila ali kredit po nizki obrestni meri, da ga ne bodo odrle razne banke, je to vendar lepo socialno delo, ki zasluži, da ga vsi složno podpiramo. Zlasti še, ker ne vemo, kdaj nas same zadene nesreča, da bomo posojilo rabili. Zaradi tega pa so potrebni za kreditne zadrage tudi večji kapitali.

Povsod vlada še stanovanjska beda. Stanovanja so že tako draga, da jih drž. uslužbenec kmalu ne bo zmogetel.

Ali še kdo dvomi, da nam stanovanjske zadrage niso potrebne? Znano je vsakomur, da je za zgradbo tudi najmanjše hiše potreben velik kapital in da bodo zato tudi stanovanjske zadrage potrebovale velik kapital, če bodo hotele, da bodo drž. uslužbencem koristile. In če vse to spoznamo, priznamo, objektivno sodeči, nujno potrebo, da moramo za tako velike akcije, ki so za nas tako velikega gospodarskega pomena, tudi sami nekaj storiti in žrtvovati.

Ugovarjal bo morda kdo, da bo ostal ves kapital, oziroma vsi odtegljaji tam doli. Vsak tak ugovor je neumesten, vem iz lastne izkušnje pri

nabavljajni zadrugi. Vprašajte katero koli N. Z. v Slovehiji, kako je s kreditom pri Savezu in dobili boste sigurno zadovoljiv odgovor. Naša zadruga n. pr. ima kredita vedno dovolj in ga nikdar ne izčrpa.

Sicer pa Savez tudi ne deli kreditov po svoji mili volji, ampak po pravilniku, ki mu ga predpiše skupščina. In na skupščini odločajo zadrugi in ne Savez. Vsaka zadruga lahko kontrolira, ali dobi od Saveza dovolj potrebnega kredita ali ne. Ista bo pri stanovanjskih in kreditnih zadrugah. Že po sedanjem pravilniku Saveza za ustanavljanje in poslovanje stanovanjskih in kreditnih zadrug, ki smo ga od Saveza pravkar prejeli, je v čl. 7. predvidena sledeča določba:

»Savez odobrava kredite Stavbenim i Kreditnim Zadrugama do visine, koju odredi skupština Saveza.« Na skupščini Saveza bodo pa odločevale tudi stanovanjske in kreditne zadrugi, torej pravzaprav same odločale koliko kredita bodo mogle prejeti. Isto velja glede obresti za kredite.

Dotakniti se moram še ugovora, ki sem ga že tu in tam čul, da zlasti stanovanjske zadrugi ne bodo vsem drž. uslužbencem mogle koristiti, ampak samo tistim nekaterim, ki imajo že itak nekaj svojega denarja, da si bodo mogli zidati svoje hiše. Drugim, ki nimajo prav nič, pa te zadrugi ne bodo koristile, ker ne morejo zidati, ne le, ker nič nimajo, ampak tudi, ker so nestalni in vsak čas lahko v drug kraj premeščeni. Čuje se tudi, da državnim uslužbencem na deželi te zadrugi ne bodo mogle koristiti.

K vsem tem ugovorom moram najprej opozoriti, da se morejo državne mu uslužbence, ki bi se v 10 letih ne okoristil z zadrugo, odtegnjeni zneski za te zadrugi povrniti. Mislim pa, da

so v ostalem in v splošnem vsi gornji ugovori brez podlage. Kajti prav ni, kjer ni odločeno, kakšne hiše morajo zidati naše stanovanjske zadrugi. Može bo zidati n. pr. združne hiše, v katerih se bodo oddajala stanovanja po nizki najemnini v najem zadrugarjem. Zidava takih hiš je mogoča v vsakem, tudi v manjšem kraju na deželi. V njih bo dobil stanovanje lahko tudi samec. Na ta način bi lahko koristile te zadrugi vsem drž. uslužbencem, tudi samec in tudi tistim, ki so iz kraja v kraj premeščeni.

Mislim, da sem s tem cenj. tovaršem dovolj pojasnil sedanje stanje naših gospodarskih problemov.

Še nekaj je, česar ne morem prezreti, oziroma izpustiti — namreč ponoviti svojo že večkrat poudarjeno misel: Drž. uslužbencem se bo pričelo boljše goditi šele v tistem trenutku, ko bodo postali odkritosrčno in iskreno složni in solidarni, ko bodo organizirani vsi s pravo in z odkrito ljubeznijo v eni sami stanovski in v eni sami gospodarski organizaciji. Naša dosedanja nesloga, naša razcepanost, ko se velik del drž. uslužbencev sploh neče organizirati, izmed ostalih pa hoče vsakih 10 svojo lastno strokovno organizacijo in svojo lastno zadrugo, ta razdrapanost je največ kriva naših dosedanjih slabih razmer. Ko bomo vsi to spoznali, ko bomo v tem oziru napravili temeljito remeduro, takrat se bo na mah obrnilo na bolje tudi za nas. Takrat bomo z lahkoto ločili svoje prave prijatelje od navideznih in takrat bomo v slučaju bolezni z veseljem sprejeli in pozdravili zdravnika in njegove pilule, četudi bodo grenke in četudi bo zdravnik morda finančni minister ali pa Savez nabavljajnih zadrug.

Dal Bog, da bi se to kmalu zgodilo.

Še nekaj o ljubljanskem tramvaju.

Končno se je Ljubljana le zganila in pričela resno misliti na razširjenje omrežja cestne električne železnice. Dolgo let se je pogrevalo to vprašanje. Po geslu: Dober premisek je boljše kot tri dni hoda, so res premišljali tako dolgo, da prerokujejo tramvaju, da ga bo izpodrinil avtobus.

Obratovanje sedanjega tramvaja nikakor ni popolnoma na višku. Nekaj nedostatkov pa se prav lahko odpravi.

Neumestna je odredba, da vozovi na kolodvor ne privozijo do konca, ampak se ustavljajo že na izogibašču. Komu se bolj mudi: ali potnikom, ki hite na vlak, ali onim, ki gredo v mesto? Voz obstane in čaka 1 minuto, da se mu umakne voz, ki pelje v mesto. Človek ne ve, ali bi počakal na vozu in se do kraja peljal ali naj gre peš tisti konec poti, posebno še, ako ima prtljago. Ena minuta pomeni pri vlaku veliko. Ugovori radi premikanja ne morejo držati, ker se voz premakne naprej ali nazaj. Pa tudi če bi čakal voz, ki odpelje v mesto približno na istem prostoru, kjer čaka sedaj voz, ki je pripeljal na kolodvor, ga imajo potniki še vedno bolj pri roki, ker je izhod s perona sedaj na koncu postopja.

Ta nesrečna dolenjska progala Vedno ji očitajo, da je pasivna. Res ni tako frekventirana, kakor bi bila lahko. Vprašamo: Ali je vredno, da se zanašamo na tramvaj, ko se ti lahko pripeti, da potrebuješ 17 minut od Pod tranče do glavne pošte? Glavna hiba na tej progali je, ker se je opustilo križišče pred Streliščem. En voz manjka na tej progali. Ukinili so ga menda zgolj radi štednje.

Pod trančo so redne zadrege radi drugih vozov. Pa se da odpraviti tudi to. S prošnjo na policijsko direkcijo bi se doseglo, da bo stražnik Pod trančo strogo pazil na navadne vozove, ki se morajo ustaviti na njegov migljaj. Par eksemplarnih kazni bi neubogljivce dodobra navadilo reda.

Vožnja po Glavnem trgu je pravo pravcato cicanje. Velikokrat je zvez za pred rotovžem zamujena, ker voz od Pod tranče prepočasi vozi. Baje po Glavnem trgu ne smejo voziti s polno brzino. To je bilo popolnoma umestno za tiste čase, ko je stala na spodnji strani trga vrsta branjev, na prodajal-

cev. Pa se še danes držijo tistega reda, ker ni menda nobenega, ki bi se pobrigal, da se prekliče tista odredba. Danes je Glavni trg precej miren in mrtvev v primeri n. pr. s Poljansko cesto. Vendar vozi tramvaj po Poljanah s polno brzino, po Glavnem trgu pa le s polovično, dasi bi prav brez vsake posebne nevarnosti lahko uporabljal vso brzino vsaj od Hamanove trgovine dalje.

Kadar je v Ljubljani kakšna večja prireditve, bodisi velike, ta ali oni zlet ali podobno, ima tramvaj tudi priklone vozove. Prav lepo, da se poskrbi za tujce, da imajo kolikor moč udobno vožnjo po mestu. Vzporedno s tujci pa naj bomo tudi domačini deležni dobrote priklonih voz, ko se vozimo vsak dan. Nujno potrebno je, da obratujejo priklonni vozovi vsak dan od 7.—8. ure in od 12.—2. ure, zlasti ob deževnem vremenu, ko je naval na vozove tak, da se mora človek včasih s komolci boriti za košček prostora. Sedaj sicer obratuje par priklonih voz, pa to je premalo. Kakor pač na letiš. Ali bi čakal še nadaljnjih 7 minut, da se pelješ v malo manjši gneči, ako si čakal morda že 5 minut na prvi voz? Uprava naj se ozira v sedanjem času zlasti na šolsko mladino, ki se vozi. Zvezki, knjige, risalniki, vse se zmoči in skvari v gneči, stane pa veliko denarja.

Poglavje zase je prtljaga, zlasti na dolenjski progali so težave pri vozu, ki pelje od vlaka. Spredej in zadaj so naloženi vseprek: košare, zaboji, nahrbtniki, kurniki, živa in mrtva roba. Ti pa se moraš stiskati in umikati, in še si umažeš obleko, če že ne raztrgaš in se ti polomi dežnik.

Ljubljanski tramvaj pa ni napravila za izžemanje denarja. Merodajni činitelji bodo morali le uvideti, da je tramvaj prometno sredstvo, ki naj funkcionira kolikor moč brezhibno. Za prtljago pri dolenjskem vlaku se mora uvesti pomožni voz. Če ne zmagaja priklonni, pa motorni.

Gospodje, ki pri tem odločajo, se bodo morali sprijazniti z mislijo, da bo treba obratovati tudi ponoči. Ne sicer v tej meri kakor podnevu, ampak vsaj vsako uro naj bi se križala dva voza v sredi mesta. Nihče se ne bo pritoževal, če se vozne cene za nočni čas zvišajo. Morebitni izgovori, da

se uslužbenci ne bodo strinjali s tem, ne drži. Uslužbenec je treba pošteno plačati za nadurno delo, pa bodo nedvomno radi delali.

Končno še vprašanje mesečnih kart. Sedaj so vpeljane za odrasle mesečne karte za neomejeno uporabo. So pa razmeroma jako drage. 120 Din je veliko! Vpeljale naj bi se mesečne karte za primerno znižano ceno za dvakratno dnevno uporabo, kakor je po vseh drugih mestih.

Pred prevratom se je vse izgovarjalo, da se pri tramvaju ne da ničesar doseči, češ, da odloča Dunaj in da ni moč prisiliti ohole nemške gospode do kake remedure. Sedaj po prevratu bo vendar dosegljivo, da se odpravijo malenkostni nedostatki. Vsled tega bi promet na tramvaju sigurno porastel.

Zbog naših mizernih plač državni nameščenci ne zmagujemo več najemnin za stanovanja. Zato nas drugi sloji vedno bolj potiskajo in rinejo iz središča mesta na periferijo in še celo v sosednje občine. Za hojo na delo in od dela bi se gotovo v večjem številu posluževali električne železnice, če bi nam nudila kake ugodnosti, v prvi vrsti pa sigurnost, da dospemo ob določenem času na svoje mesto, ne da bi morali pri tem vedno računati z zamudami.

Obleke kemično čisti, barva, plisira in lika tovarna J O S. R E I C H.

Vestnik.

RAZLIKA. Po dolgem času se je, oziroma se bo vendar izplačala državnim nameščencem tako dolgo zadržana polovica pripadajočih razlik na plači. Nedvomno je tudi zasluga »Našega Glasca«, ki je neprestano pišiganjal na izplačilo teh razlik, da se je to končno zgodilo. Prosim vse gg. tovariše naročnike in nenaročnike, da se pri tej priliki spomnijo »Našega Glasca« s prostovoljnim prispevkom. Vse gg. naročnike pa, ki so z naročnino v zamudi, prosimo, da jo nemudoma poravnajo. Vse državne nameščence končno vljudno vabimo, da list, ki edini zastopa njih interese, brez izjeme naroče.

Uprava.

Nov uradniški zakon. Po naših novinah je novi zakon že izgotovljen. Prejemki se bodo baje nekoliko povisali. Naša Zveza še nima nobenega sporočila iz Beograda. V zakonodajni svet, ki bo pretresal ta načrt, so imenovani med drugimi tudi trije odlični pravniki Slovenci: dr. Sagadin, dr. Gosar in dr. Dolenc M.

Pisarna naše Zveze v Franciškanski ulici št. 6 si je nabavila prepotrebni telefon s št. 3473. Za pogovor je na razpologo g. tajnik razen sobot in nedelj vsak dan od 5. do 7. ure zvečer.

Okrožna skupina državnih nameščencev in upokojencev v Mariboru vabi na redni občni zbor, ki se bo vršil v nedeljo, dne 24. februarja 1929 ob 10. uri dopoldne v mali dvorani Narodnega doma v Mariboru. Dnevni red: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Poročilo računskih pregledovalcev. 5. Volitev novega odbora. 6. Slučajnosti. Po končanem občnem zboru okrožne skupine se vrši na istem kraju in z enakim dnevnim redom redni občni zbor Samopomoči državnih nameščencev in upokojencev mariborske oblasti, r. p. b. v Mariboru. Odbor.

Preureditev nižjih gimnazij v meščanske šole. Na podlagi odloka ministrstva prosvete se bodo vse nižje državne realne gimnazije, ki imajo manj kot 110 dijakov, preuredile v meščanske šole, in sicer: v Bosanski Gradski (86 dijakov), v Velikem Gradistu (67), v Gačkem (60), v Ivanjici (77), v Iloku (83) in v Pančevu (66). Preurejanje teh gimnazij v meščanske šole se bo izvršilo postopno. Vsako leto se bo preuredil po en razred; letos samo prvi.

Posnemajte! Gospod inž. Leon Mencinger, inspektor gradbene direkcije v Ljubljani, je iz lastnega nagiba in brez naše nabiralne pole pridobil za »Naš Glas« 18 novih naročnikov pri gradbeni direkciji. Želeti bi bilo, da se pri vsakem večjem uradu dobi

je od nekdanj bila znana po svoji hudobnosti.

Danes pa je cela hiša vesela, četudi se pere perilo, ker se rabi

Schicht
Terpentin-Milo s svojimi prednostmi

vsaj en tako požrtvovalni tovariš, ki bi po zgledu gospoda inž. Mencingerja nabiral nove naročnike. Kar je uspelo temu gospodu, za kar se mu tem potom najiskrenejše zahvaljujemo, tudi drugim ne more biti nemogoče.

Naše glasilo. Koncem preteklega leta smo opetovano nujno vabili na naročitev lista, ki smo ga nameravali z velikimi gmočnimi stroški dvigniti, preustrojit in povečati. Vse to se nam je posrečilo, a samo delno; za polizkušnjo smo ga povečali, dali mu širši razmah v trdnem pričakovanju, da mu priskočijo prav vsi na pomoč tako z naročitvijo kakor tudi s prispevki. Vabila na naročitev pa kažejo proti pričakovanju prav medel odziv, kar se pa tiče prispevkov — s par častnimi izjemami — smo naravnost razočarani. Čuli smo že odgovore na prošnjo za prispevke: »Niti dnevnik nima do gradiva, pišejo samo o mrazu in o snežnih zametih — cele strani! Kaj naj pa napišemo mi? Po 6. januarju so se pač spremenile razmere.« In sedaj pritožbe: Tendence lista gre zopet nizdol, to se čuti vedno bolj in bolj. Kje so vse obljubljeni interpretacije zakonov, uredb? Zakaj ne zavijete biča proti rastoči druginji, zakaj se ne borite za podaljšanje stanovanjskega zakona? Kje so vse tiste velike zaniemitosti, ki ste nam jih obljubljali? — Nekateri organizacije očitajo celo, da so pridobile nove naročnike, sedaj se jim pa morajo opravičevati, češ, obljubljali in pričakovali smo več od lista, a smo se varali. — Odgovoriti ne moremo drugega, kakor samo vedno eno in isto: Kakršne organizacije, takšen list! Pridobivajte naročnike in dopisujte v svoj list. Glasilo je zrealo v Zvezi včlanjenih organizacij! Morda se oglasi kdo: Saj sem poslal dopis, članek, pa ga ne objavite. Temu odgovorjamo: Kar je vrednega in dobrega, pride na vrsto. Samo nikar užaljenih ambicij! Če ne danes, pa prihodnjič. Ali kaj, ko je dobrega tako malo, da ga je treba hraniti kakor za zeleno oazo v puščavi... In še ti dobri prispevki so silno redki, da ne govorimo o strokovnih prispevkih ali celo o interpretacijah zakonov, ki so prave, pravcate bele vrane. In tako se godi prav vsem strokovnim in stanovskim glasilom. Kar berite »Čin. glasnik«, »Zagrebski«, »Naš glas«, »Jugoslov. železničarja«, »Upokojenec«, »Poštarija« itd.; še celo »Učit. Tovariš«, ki ima obvezne dopisnike, je že bil tu in tam v zagati. — Spoštovani naročniki, potrkajte se na prsi in priznajte: Grešili smo in še vedno grešimo. Rajši delajmo in pomagajmo, kakor da kritikujemo; bodimo pravični in dobrohotni. Nikar ne razdirajmo, kar nesebično in požrtvovalno grade drugi za nas vse. — In še nekaj, kar je naše glasilo propagiralo že opetovano: Zdi se nam, da je nastopil odločilni čas, da se pristopi k realizaciji načrta po samo enem skupnem stanovskem glasilu. V Zvezi so včlanjene do malega že vse slovenske strokovne organizacije. Kakšne so

ovire, da se ne bi mogel realizirati ta načrt? Vse gre, samo če hočemo.

Shodi in sestanki. Pojasnila. Rok, v katerem so si morala po čl. 4., odst. 2., zakona o zaščiti javne varnosti in reda v državi politična društva izposlovati odobrenje velikega župana za njih nadaljnji obstoj, je potekel že dne 6. februarja. Ker so se pojavile nejasnosti glede vprašanja, ali morajo nepolitična društva in združitve prijavljati vsakei sestanek, veljajo v tem pogledu nastopna pojasnila. Prijavna dolžnost obsega pri nepolitičnih društvih njih občne zборе, predavanja vsake vrste, vse one sestanke, kjer dostop ni omejen na društvene člane, ali se, čeprav omejen na društvene člane, vrši v javnih, vsakomur pristopnih prostorih. Odborovih sej, članskih vaj in razgovorov, članskih sestankov v društvenih čitalnicah ali v drugih, samo društvenim članom dostopnih prostorih in podobno pa ne. Političnim društvom ni treba prijavljati. Za politična društva in za politične stranke velja prijavna dolžnost iz čl. 5. zakona o zaščiti javne varnosti in reda vobče brez izjeme, torej tudi za take sestanke, ki so omenjeni v prejšnjem odstavku, seveda tembolj tudi za predavanja in občne zборе. Glede kolkovanja prijav velja za enkrat, dokler ne pridejo od ministrstva natančnejša navodila, katera so zaprosjena, da prijav samih ni treba kolkovati, ker jih predlagajo stranke (društva) v javnem interesu in na podlagi izrečne odredbe čl. 5., odst. 2., prej omenjenega zakona o zaščiti javne varnosti in reda. (Čl. 6. zakona o taksah.) Če pa gre za shode in sestanke, za katere je treba po izdanih navodilih oblastvene dovolitve, morajo stranke (društva) priložiti prijavi kolek za 20 Din za rešitev.

Ustanove vdovam in sirotam državnih nameščencev. Hranilni in posojilni konzorcij javnih nameščencev in upokojencev v Ljubljani razpisuje za leto 1929. iz sklada Ivana Rostana 15 ustanov po 300 Din za najbednejše vdove in sirote po državnih nameščenceh. Prosilke naj prošnjam pri-

lože od župnijskega ali občinskega urada potrjeno dokazilo, da so res ubožne ali pa vsled bolezni in onemoglosti nesposobne za pridobivanje. Prošnje naj se pošljejo na upravni odbor konzorcija do 30. aprila 1929.

Vzajemna pomoč aktivnih in upokojenih državnih uslužbencev! Mnogokrat pridemo v zadrego, iz katere si zaman prizadevamo najti izhoda. Kje naj iščemo pomoči? Odgovor se poda sam od sebe: Pri stanovskih tovariših! Kajti le oni poznajo naše težnje in nadloge, njim se lahko brez oklevanja zaupamo. To plemenito delo je prevzela novoustanovljena »Kreditna zadruga državnih uslužbencev, r. z. z. o. z. v Mariboru«, katere delokrog se razteza na vso mariborsko oblast in katera ima namen pomagati članom s krediti pod jako ugodnimi pogoji in sprejemati njihove prihranke pa tudi nečlanov ter jih običajno obrestovati. Nova zadruga je včlanjena pri »Savezu v Beogradu« in pod njegovim stalnim nadzorstvom. Nje uprava je v absolutno zanesljivih rokah. Začasno uraduje na Rotovškem trgu št. 1 v pisarni društva stanovanjskih najemnikov, kjer dobi vsakdo potrebnih pojasnil ali pismeno, če priloži znamke za odgovor, ali osebno v uradnih urah vsak ponedeljek in četrtek od 17. do 18. ure. Vsak, stanovsko zaveden in vnet za lastni blagor, pristopi kot član!

Razno.

Pojasnilo. V zadnji številki našega lista je izšla na tem mestu notica o državni podpori, ki je bila podeljena bivšemu ministru g. Josipu Gostinčarju. — Pojasnjujemo, da je ta notica zašla v list pomotoma ob času obolevnosti odgovornega urednika in brez vednosti načelstva Zveze, ki sta poskrbela, da se taki neljubi incidenti v bodoče ne pripetijo.

Samomor zavoljo bede. Pri uredništvu se je zgasil jetniški paznik g. Ivan K. popolnoma čvrst ter poln življenja in nas prosil, naj objavimo, da ni šlo za noben samomorilen poizkus, kakor smo poročali v 5. številki »Našega Glasca«, pač pa zgolj za nesrečni slučaj, ki nima z njegovimi bednimi gmotnimi ali celo družinskimi razmerami prav nobene zveze. Reporterji naših dnevnikov, po katerih smo prevzeli to vest, narede kaj radi slona iz muhe.

Čudežno ozdravljenje je bajka. Izogibajte se predvsem hrane, ki škoduje.

Ne bo težko odreči se pravi kavi, saj imate v Ziki res neškodljiv, redilen in okusen nadomestek.

Poštni direktor, ki je kradel denarna pisma. Svoječasno so bila izdana tri denarna pisma, ki so bila poslana iz Prage v Bukarešto. Kljub preiskavi z zasebne strani, se ni posrečilo dobiti storilca, ker je policija sama povzročila težave pri iskanju. Policijski prefekt se je izgovarjal na pošto, ravnatelja, ta na državnega pravdnika in pravdnik zopet na preiskovalnega sodnika. Po padcu Bratianove vlade je bil odstavljen tudi polic. prefekt in takoj nato je bilo mogoče ugotoviti, da je neki Joan Lazar, Bratianov pristaš, ki je postal 26 let star poštni direktor, z drugim sokrivcem Konstantinom Boleo, viš. poštnim uradnikom izropal iskana pisma. Lazar je dejanje priznal. V pismih je bilo dvakrat po 10.000 dolarjev in 50.000 čeških kron.

Higiena.

Hripa ozdravljiva v — 24 urah?

Madjarsko-rumunski zdravnik dr. Marcovici objavlja zanimivo vest o hitrem ozdravljenju hripe, o kateri smo že poročali v prvi letošnji številki. Pravi, da je zdravil zelo veliko slučajev hripe ter vsak slučaj ozdravil tekom 24 ur na ta način, da je dal bolnikom takoj, ko se je pojavila vročica, 0,3—0,6 g kalomela, a potem po 4 in 8 urah po 0,5 g aspirina. Že drugi dan so bili bolniki brez vročice in nikdar se niso pojavile komplikacije. Nasprotno pa da so bolniki, katere je zdravil za protiposkušnjo brez kalomela, trpeli na boleznih 8—12 dni in se morali boriti tudi z raznimi komplikacijami. Kalomel je znano dristilo, ki pa tudi čisti in desinficira črevo. — Iz Amerike, iz dežele neomejenih možnosti, pa poročajo še bolj senzacijsko novico, da je namreč možno hripa ozdraviti takoj na ta način, da se pusti lahko koncentriran (seveda strupen) klorov plin izpuhteti v bolnikovi sobi. To lastnost klorovega plina da so kemiki v državni tovarni za strupene pline v bližini mesta Baltimore slučajno odkrili. Ne povedo pa, da li so to metodo zdravljenja že uporabljali pri zadnji epidemiji hripe, katere val je sedaj že nas dosegel, ali ne. — Zdi se nam, da bi bilo zelo umestno, če bi tudi naši zdravniki dr. Marcovicevo metodo zdravljenja hripe malo preizkusili.

hripavosti, katarju pomagajo sigurno **Kaiser-jeve** prsne karamele

V lekarnah, drog. in kjer so vidni plakati.

Zimski sport.

SMUŠKI SKOKI.

Višek sportnega udejstvovanja v smučarstvu, kakor tudi v sportu sploh, so brez dvoma smuški skoki. Skoki se izvajajo na umetnih skakalnicah ter je njih dolžina odvisna od kakovosti skakalnice. Smuči, ki se rabijo pri skakanju, so težje (7—8 kg) in širše. Vse to je potrebno, da ima skakalec čim večjo stabilnost. Skok prične z naletom. Skakalec drži smuči čim tesneje skupaj; preden pride na skakalnico, mora priti v nizek počep, iz te poze se pri odskoku energično zvrže na predkloni. V doskoku mora gledati, da pride čim lepše in popolnejše v pozicijo telemarka.

Stilno krasno izvedeni skoki so največji sportni užitek.

Daljava, ki se doseže pri smuških skokih, je kaj različna. Prične s 15 do 20 m ter se stopnjuje do 70 m. Najdaljše izvedene skoke je dosedaj izvedel smučarski fenomen mladi Norvežan Ruud. Sploh prednjačijo v skokih Norvežani ter prekašajo daleko tudi ostale severnjake Švede in Fince. Izmed srednjeevropskih narodov prednjačijo v skokih Čehi, Nemci, Švicarji in Poljaki.

Pri nas se je skakanje začelo intenzivno razvijati. Naš trener g. inž. Hansen je že privedel naše smučarje do tega, da bodo lahko kmalu konkurirali ostalim narodom.

PARNA PEKARNA

JEAN SCHREY NASL.

JAKOB KAVČIČ

VEČKRAT NA DAN SVEŽE PRIZNANO NAJBOLJŠE VSAKOVRSNO PECIVO

Restavracija

IGNACIJ BANKO

Ljubljana, Kette Murnova ulica št. 3
priporoča gg. drž. uradnikom dobro postrežbo
v kvaliteti pijač in hrane.

Kr. dvorni dobavitelj

ANTON VERBIČ, Ljubljana

Delikatese Specerija

Solidna postrežba, zmerne cene.

Pred poboljšanjem uradniških plač. Po poslednjih vesteh, ki jih seveda ne moremo kontrolirati, namerava vlada zvišati naše prejemke za 20 do 35 od sto, to pa že z novim budžetom. To vest prinašajo skoro vsi jugoslovenski listi.

Nabiralne pole!

Tovariši, ki ste jih dobili, poslužite se jih takoj, nabirajte nove naročnike in vrnite pole čimprej upravi.

Z ozirom na letošnjo

zgodnjo Veliko noč

smo kompletirali že sedaj našo zalogo s pomladanskim blagom za moške, ženske in otroške pomladanske obleke in plašče ter vso ostalo manufakturno.

Priporočamo cenj. občinstvu, da si vse potrebno pomladansko blago pravočasno preskrbi, ker bi bilo zaradi poznejšega prevelikega povpraševanja nam težko mogoče vsem zahtevam ugoditi. Prodajamo na 6 mesečne obroke po najnižjih cenah brez vsakega pribitka. — Na zahtevo Vam pošljemo potnike na dom, a na deželo vzorec!

Oblačilnica 'Ilirija'

Ljubljana, Mestni trg 17/I - Telefon 2825

Najbolj času primerna darila si nabavite

v konfekciji 'DERENDA'

LJUBLJANA, nasproti dram. gledališča

V veliki izbiri se Vam nudijo vsa oblačila za moške, fante in dečke, osobito zimske suknje, kratke in dolge obleke za šolarje i. t. d. po brezkonkurenčnih cenah!

Najboljša dobavljalnica

DRAGO SCHWAB V LJUBLJANI, DVORNI TRG

Ena prvih tvrdk je, ki je nudila drž. nameščencem svoje izborne konfekcijske izdelke, perilo, angleška in češka sukna za obleke ter svojo veliko izbiro modnih potrebščin proti primernim odplačilom, ne da bi zaradi tega prodajno ceno zvišala. Prav zaradi te kulantnosti si je obdržala veliko število drž. nameščencev za svoje stalne odjemalce, katerim se pridružujejo vedno novi. Za bodočo pomlad je uvozila iz angleške in češke moderne vzorce blaga za obleke, in to po tako nizkih cenah, da bo vsakdo takoj uvidel, da drugje ne bo mogoče ceneje kupovati obleke ali pa blaga za obleke. Izgotovila bo tudi krasne moderne pomladanske damske plašče iz kacha sukna — apartne vzorce, dalje moške površne ke, raglane, ulstre in zadnje Trenchcoat plašče itd., kar vse se bo lahko dobilo na odplačilo po prav nizkih cenah. Priporočamo vsem, da se ob nakupu oblačil napotijo k tvrdki Drago Schwab v Ljubljani, ki uživa najboljši sloves zaradi svojih solidnih cen in postrežbe ter je izbira tolika, da mora vsakdo izbrati si ustrežajoče. — Priporočamo modni salon za gospode in dame (za dame samo plašče in kostume), ki je salon prvih v Sloveniji.

Edgar Wallace:

Žaba z masko.

Bila sta sedaj nekako 12 korakov oddaljena od kože. Koča je bila trdno narejena, imela vrata in okno, ki je bilo zaprto.

Mož, ki se je imenoval Karlo, je dal Genterju znamenje, naj počaka. A on sam je šel naprej in potrkal na vrata.

Genter je videl, kako je možakar stopil k oknu in se je oboknica prav malo odprla. Sledilo je dolgo, zelo tiho pogovornje; nato se je Karlo vrnil.

»Rekel je, da ima delo za tebe, ki ti more nesti tisočake. Srečen si! Ali poznaš Roche Moore?« Genter je pri kimal. To predmestje aristokratov je poznal.

»Tam stanuje mož, katerega je treba spraviti na varno. Prihaja vsako noč z vlakom ob 11. uri 50 min. iz svojega kluba in gre peš domov po temni ulici. S kolom se ga lahko napade brez težave. Samo en udarec in končano je. To se še ne pravi ubijati, razumeš?«

»Zakaj pa hoče, da naj to napravim jaz?« je večji potepuh vprašal razdovedno.

Pojasnilo, katerega je dobil, je bilo zelo logično. »Vsi novinci morajo nekaj napraviti, da dokažejo svoj pogum. Torej, kaj meniš o tem?«

6

Genter se ni obotavljal. »Se bo zgodilo!« je rekel.

Karlo se je vrnil k oknu in velel tovarišu, da naj mu sledi.

»Stoj tu in pomoli levo roko skozi okno,« je rekel.

Genter je svoj moker rokav malo zavihal in vtaknil svojo golo roko skozi odprtino. Čutil je, da je nekdo zagrabil njegovo roko in nekaj mehkega, mokrega pritiskal na ročni sklep. — Gumijev pečatnik, si je mislil in se pripravil na bolečine, ki so morale slediti. Bilo je kakor vbojčiji tisočerihi šivanik. Potem je prijem roke odnehal, Genter je potegnil svojo roko nazaj in upiral oči začudeno na zamažan odtis tinte in krvi.

»Ne obriši tega!« je rekel zamolkel glas iz teme kože. »In sedaj lahko prideš noter.«

Lina se je zaprla in zapahnila od znotraj; potem je zaškripal ključ v ključavnici in vrata so se odprla. Genter je vstopil v črno temo in slišal, kako je nevidni prebivalec kože vrata zapahnil.

»Tvoja številka je K. 971,« je rekel zamolkel glas, »in če jo boš bral v osebnih vesteh v »Times«, bodeš poročal tu sem, kjerkoli se bodeš nahajal. Vzemij tole...«

Genter je pomolil svojo roko in majhen ovoj je bil položen vanjo — bilo je tako, kakor bi zagonetna žaba mogla videti celo v tej strašni temi.

»To je denar za tvoje potovanje in zemljevid kraja. Če boš denar zase porabil ali ne boš prišel tja, kjer se te bo potrebovalo, boš usmrčen. Prejel boš še denar, katerega lahko porabiš zase. Sedaj me poslušaj. V Roche Moore, št. 7, Park Avenue, stanuje Hallwell Jones, bankir...«

Moral je čutiti, da se je novinec zganil presenečen. »Ti ga poznaš?«

»Da, pred leti sem zanj delal,« je rekel Genter. Vzel je browning iz žepa in s palcem odprl varovalo.

»V času od danes do petka ga moraš pobiti. Ni ga pa treba usmrtiti. Če se to zgodi, tudi nič ne de. A mislim, da ima trdo bučo...«

Genter je spoznal, kje mož stoji, ker so se njegove oči že privadile temi. Zagrabil ga je hitro za roko.

»Imam pištolo,« je siknil. »Sem nadzornik Genter policijskega ravnanstva, in če se braniš, te ustrelim.«

Smrtna tišina. Potem je čutil Genter, kako je žaba zagrabila njegovo roko, v kateri je imel pištolo, trdo kakor s kleščami. Udaril je z drugo roko, a žaba je počepnila in udarec je šel po zraku. Z neznosnim vrtenjem je bilo Genterju orožje izvito iz roke. Genter se je spopadel s svojim jetnikom. Pri tem se je dotaknil njegovega obraza. Ali je bila to maska, kar je mož nosil? Čutil je mrzla očala iz sluzi na svojem licu. Dasi je bil Genter

zelo močan, se vendar ni mogel oprostiti krepkih rok, ki so ga držale, in tako sta se rvala v strašni temi sem in tja.

Naenkrat je žaba vzdignila nogo, in Genter, da bi se izognil sunku, se je naglo okrenil. Začul je žvenketanje razbitega stekla; oster, mrzel, pronicav duh je legel na detektiva. Poskusil je globoko dihati, a je menil, da se mora zadušiti. Njegove roke so naenkrat otrpnile, bile brez moči. Žaba je držala upognjeno telo nekaj časa v rokah, a ga potem pustila pasti z zamolknim udarom na tla.

Zjutraj je našla policija ležati nadzornika Gentra na vrtu neke prazne hiše in poklicala rešilno postajo.

Toda mož, ki je bil zastrupljen s plinom koncentrirane pruske kisline, je bil deset minut potem, ko je žaba razbila pripravljeno stekleni cilindri — že mrtev.

4. Poglavje. Elk.

Na celim svetu ni bilo nobenega detektiva, ki bi bil manj podoben policijskemu častniku — posebno prebrisanemu častniku — kakor Elk.

(Dalje prih.)

OGLAŠUJTE ZA NAŠ GLAS!

Želodčno tinkturo

preizkušeno, proti zaprtju in drugim težkočam želodca priporoča dr. G. Piccoli, lekarnar v Ljubljani.

Kupujte svoje potrebščine
le pri tržkah ki inserirajo
v »NAŠEM GLASU«

CVETLIČARNA pod TRANČO
ANTON BAJEC
LJUBLJANA

Vrtnarija: Tržaška cesta 34
TELEFON INTERURBAN 32-22

Priporoča se
I. ČERNE

Ljubljana, Dunajska cesta 28
Zaloga pohištva
in tapetništvo.

Modno blago, perilo in potrebščine za šivilje in krojače priporoča tržka

A. PERSCHE
LJUBLJANA, Pred škofijo 21.

L. Mikuš

Ljubljana, Mestni trg 15

priporoča svojo zalogo
dežnikov ter sprehajalnih palic

Popravila se izvršujejo točno in solidno

C. J. HAMANN
Ljubljana

PARNA PEKARNA
FRANC DOLINAR
LJUBLJANA

PRED ŠKOFIJO 11 — POLJANSKA C. 19

najtopleje priporoča svojim cenj. odjemalcem večkrat
dnevno prvovrstno sveže pecivo in različne vrste slaščic

A. ŠINKOVEC MESTNI TRG
LJUBLJANA

Nogavice, žepne robce, dišeča mila, kravate, rokavice, vezanine, čipke, razni trakovi, sukanec, gumbi, potrebščine za šivilje, tapetnike in krojače v največji izbiri samo pri

JOSIP PETELINC, Ljubljana
(blizu Prešernovega spomenika) ob vodi

Telefonska štev. 2412

Štev. pošt. hran. 11.165

Vzajemna posojilnica v Ljubljani

r. z. z. o. z.

Miklošičeva cesta 7

v lastni palači dovoljuje pod ugodnimi pogoji vsakovrstne kredite in posojila državnim uslužbencem proti poroštvu, zaznambi na prejemke, zastavi življenjskih polic in vrednostnih listin ter vknjižbi na posestva. Odplačilo v mesečnih obrokih. Uradne ure od 8.—2.

Pisalni stroj „IDEAL“ modela D
najmodernejša konstrukcija
THE REX Co.
Ljubljana, Gradišče 10

MANUFAKTURNA TRGOVINA

FABIANI & JURJOVEC, LJUBLJANA
STRITARJEVA ULICA ŠTEV. 7

priporočata razno jesensko in zimsko blago za dame in gospode. V zalogi vedno perje, puh in žima za blazine od najcenejše do najfinejše vrste. Na obroke proti garanciji uradov.

TOVARNA POHIŠTVA
I. I. NAGLAS, Turjaški trg št. 6
priporoča svojo veliko zalogo vsakovrstnega pohištva po najnižjih cenah

Veletrgovina

A. ŠARABON
V LJUBLJANI

priporoča specerijsko blago, raznovrstno žganje, moko in deželne pridelke. — Raznovrstno rudninsko vodo.

A. & E. Skabernè, Ljubljana

Velika izbira češkega in angleškega sukna.

Vam nudi najsolidnejši vir nakupa perila, opreme nevest, novorojenčkov, perja in modnih potrebščin. — Predtiskarija modernih ročnih del.